

ad 15. Komiteen for Kysthospitalet paa Næsnaes har i et hertil indkommet Andragende indtrængende anholdt om, at det Tilskud af 5,000 Kr., som Statskassens aarlig i de 3 sidste Finantsaar har ydet til Hospitalet, maa blive bevilget med et forøget Beløb.

Komiteen har i den Anledning bemærket, at Antallet af Ansøgninger om Optagelse af fattige, til Behandling i Hospitalet vel skikkede Børn er saa betydeligt, at kun en ringe Del af disse Børn har kunnet modtages til Indlæggning. I 1876, da Statskassens Tilskud første Gang tilstodes Hospitalet, indkom der saaledes 46 Andragender, i 1877 var Antallet 45 og i indværende Aar er det steget til 57. Med saa Andtagelser ere alle disse Ansøgninger komne fra Forældre, der, uden at høre under Fattigvæsenet, dog vare saa fattige, at de vare aldeles ude af Stand til at udrede nogen Del af Betalingen for Hospitalsopholdet, og af de Børn, som de angik, var den største Del efter de fremsendte Lægeattester saa vel egnede til Optagelse, at Bestyrelsen, der har været indskrænket ved Statstilskudets Størrelse, har haft megen Banfelighed ved at udvalge dem, der fortrinnsvis vilde være at tage i Betragtning, og i Begyndelsen leedes til at optage flere, end der kunde forpleies for de Hospitalet tillagte 5,000 Kr.

For Statskassens Tilskud optoges der i 1876—77 15 Patienter og i 1877—78 8 Patienter foruden 1 Recidivist. Sygedagenes Antal for disse Patienter have udgjort i det førstnævnte Aar 3,352 og i det andet 2,691, altsaa tilfammen for begge Aar 6,043. Hospitalet har saaledes af Tilskudet for disse 2 Aar, ialt 10,000 Kr., haat en Indtægt af omtrent 1 Kr. 65 Ø. pr. Dag, men da Omkostningerne pr. Sygedag for Hospitalet har udgjort over 2 Kr., saaledes som nærmere er udviklet i den udgivne Beretning for 1877, af hvilken et Exemplar vedlægges, har Forfjellen maattet dækkes af de Tilskud, som fra andre Sider ere tilflydt Hospitalet. Af disse Tilskud er der imidlertid flere, over hvilke de vedkommende Ydere selv have forbeholdt sig Raadighed; andre, og deriblandt de tvende betydeligste, nemlig egentlige Gaver og den Hospitalet tillagte Andel i Overfudet af Gaandværkerforeningens Industriloteri, ere efter deres Natur saa usikre, at der ikke tør regnes paa nogen bestemt fast Indtægt af dem. Hertil kommer desuden, at del for Hospitalet er af stor Betydning, at man ved Hjælp af sidstnævnte Indtægter kan komme en anden Klasse af Ansøgere indde, nemlig saadanne, som uden at være egentlig fattige, dog leve i saa smaa Aaar, at de ikke for deres Børn i Hospitalet kunne udrede selv den modererede Betaling 1½ Kr. daglig, og derfor i stort Antal søge Redfættelse til 75 Ø. daglig.

Da det saavel af de udgivne Beretninger om Hospitalets Virksomhed som af ovenstaaende Oplysninger fremgaar, at der fra den fattigere Befolkings Side stilles langt flere Fordringer om Optagelse paa Hospitalet, end dette med de Midler, der for Tiden staa til dets Raadighed, kan indpaa komme, formener man, at der er al Anledning til yderligere at støtte Hospitalet, og skal derfor foreslaa, at Statskassens Tilskud fastsættes til 10,000 Kr. aarlig, hvorved der, naar man forudsætter, at Gjennemsnittet af Sygedagenes Antal for hver Patient bliver det samme som i de 2 forløbne Aar, altsaa for Fremtiden vil kunne optages ca. 18 Patienter for bemeldte Tilskud.

ad 16. Med Hensyn til denne Post henvises til Bemærkningen til § 20 IV. B. 3.

ad 17—20. Som i Finantsloven for 1878—79.

ad 21. I et til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet indkommet Andragende har Bestyrelsen for Aarhus Museum for at bringes ud af den Forlegenhed, hvori flere sammenstødende Omstændigheder har bragt den, anholdt om, at der maatte søges bevilget et yderligere Tilskud af Statskassen til Museets Opførelse.

Da saavel Rigsdagen som Regjeringen ved i Finantsloven for 1874—75 at tilstaa 10,000 Kr. til Museumsbygningens Opførelse maatte være gaaet ud fra, at herved var denne Sag afgjort, var det Ministeriet i høieste Grad ubehageligt at skulle komme tilbage til denne Sag. Ved Modtagelsen af Andragendet tilfrem man derfor Bestyrelsen, at den maatte tage det under fornyet Overveielse, om ikke den nødvendige Hjælp kunde ventes tilveiebragt paa anden Maade, og at man først, naar enhver Udigt i saa Henseende var glippet og alle Midler udtømte, skjøndt modstræbende vilde henvende sig til Rigsdagen, hvorhos man udbad sig forskjellige til Sagens fulde Belysning endnu saavede Oplysninger.

I Svar herpaa modtog man en Skrivelse, hvori det oplyses, at, medens det tidligere havde været Bestyrelsens fulde Overbevisning, at de Pengemidler, den havde at raade over, vilde være fuldkommen tilstrækkelige, har Byggegrunden senere ei svaret til det Skjøn, vedkom-